

"נכים אינם רצויים..."

הנכים למדו מקצוע — אך עבודה לא נמצאה להם
— עד מתי תימשך התנכרות הממשלה והמעבידים?

שביתת-השבת של הנכים, שתפסו את משרדי השיקום בתל-אביב ויפו, באה להזכיר לציבור שעוד מתגוללים בחוצות מאות נפגעי-מלחמה אשר טרם חזרו לחיים סדירים. מדוע?

את התשובה לכך אפשר למצוא רק בפי אחד מאותם שעברו בעצמם את דרך היסורים של פגיעה בגוף ובנפש.

קבוצת נכים בבית-השיכון
"העיקר הוא הבטחון העצמי..."

הגופניים נשלח לשם טיפול נוסף למ- עון השיקום של הצבא בבית-השיכון בנס- ציונה, שעבר בינתיים לידי משרד ה- בריאות. שנתיים עברו מאז נפצע משה. הוא עוון נמצא במרכז השיקום.

לוא היתה לי עבודה...

"יכולתי לעזוב", אמר, "אף כי אני חלש. הייתי מכונאי אבל אני חושש שכעת אינני מסוגל לעסוק בעבודה זו.

לאור התפוצצות הפגזים נשלחה לפני שנתיים, בימי הקרב על יפו, כיתת- תגבורת של ההגנה לאחת מנקודות התורפה. משה יערי — מטעמים מוב- גים לא נשתמש כאן בשמו האמתי — היה בין אנשי יחידה זאת. וזאת היתה פעולתו הראשונה. בעוד לא הספיק לת- פוס עמדה נפגע ברסיסי פגז ונפצע בארבעה מקומות. ידיהם המאומנות של המנתחים עמלו להצילו ממות. אחרי שהגלידו פעיו-

ארגון בעלי המום, אגודה שמטרתה להביא את טענתם של הנכים בפני הציבור ולעזור להם למצוא עבודה. ד"ר מאיר טוען שאחרי מן הנכים עולים, אחרי הכשרה מתאימה, על עוב- דים המסוגלים להשתמש בכל אבריהם.

בעיות השיקום של הנכים לא הת- עוררו רק עקב המלחמה. מלבד נכי מלחמה יושבים במרכז השיקום גם קרבנותיהן של תאונות דרכים. ועם ריבוי התאונות בדרכים יהיה מספר גדול והולך של חיילים ואזרחים זקוק לטיפולו של מעון השיקום. יעזרו להם ללמוד מקצועות חדשים — אולם מה התועלת במקצוע חדש כל עוד לא תנקוט הממשלה אמצעים ממלכתיים כדי להבטיח להם עבודה?

דרוש חוק מחייב

הנכים דורשים חוק שיכריח את המעבידים להעסיק אחוז מסוים של הנכים. בתום מלחמת העולם הוגשם עקרון זה ע"י הסכם בין הסוכנות היהודית, בעליהתעשייה והעובדים. מדוע לא תפרע האומה בצורה זו את חובה לנכי-המלחמה, ותפתור אחת ולתמיד בעיה חברתית שתמשך להעיק על המ- דינה גם אחרי שיעלמו כל עקבות המלחמה האחרים?

ארבע גפיים מלאכותיות

לא מכבר פרסמנו ב"העולם הזה" (מס' 649) את תמונתו של סימן-טוב

גימני וילסון וארוסתו
אהבה בלי רגלים וידיים...

גנה, גיבור-ישראל הקטע, הנוהג עתה במונית. עתה נודע בכל רחבי ארצות- הברית סיפורו של גימני וילסון, טייס אמריקאי שמתוסו התרסק לפני שש שנים. גימני איבד את שתי ידיו ושתי רגליו. הממשלה נתנה לו ידיים מלא- כותיות (ווי מתכת) ורגלים מלאכותיות. הציבור האוהד, שגויס באמצעות העי- חונים, הגיש לו תרומות בסך 105.000 דולאר.

בשבוע האחרון הודיע גימני כי הוא עומד לשאת לאשה את דורוטי מורטנון, שחקנית-מתלמדת בת 23. גימני עומד לסיים את חוק לימודיו בבית- הספר הגבוה לעורכי-דין. הוא נוהג במכונית וכותב בידו המלאכותית.

רק שני חיילים איבדו את כל ארבע גפיהם במלחמת-העולם השנייה. השני הוא סרג'נט פרדריק הנסל, שקיבל כמתנה מן הקהל סכום של 65.000 דולאר, בו רכש לעצמו משק חקלאי, שהוא עצמו עובד בו.

אני זקוק לעבודה... למשהו קל יותר. לוא היתה לי עבודה כזאת... יכולתי לעזוב את מעון השיקום."

לפני זמן מה הוצע לתת לו קיוסק למכירת גוזו ועתונים בעיר. התכנית לא הוגשמה, ומשה נשאר במעון השי- קום. אמנם יש לו משפחה בעיר — אם זקנה המשתכרת בקושי כדי מחיתה. אין לה המקום ואין לה האמצעים לעזור למשה לחזור לחיים נורמליים. לוא היתה לו עבודה...

המעבידים אינם מבינים...

מקרהו של משה יערי אופיני לבי- עיות העומדות בפני האנשים המנהלים את מעון השיקום. הם עזרו לנכים רבים לרכוש מחדש את האמונה בעצמם. הם לימדו אותם מקצועות חדשים והראו להם כיצד יכול אדם להצטיין בעבודה גם אחרי שאיבד יד או רגל. קבוצה אחת, שהתמחתה בעבודה בחומר פלאס- טי, התקדמה כה יפה עד כי יכלו חבריה להקים קואופרטיב יצרני.

אולם משה, ואחרים, המנסים לפרוץ לעצמם דרך חזרה אל חיי-האזרח, מוצ- אים שאין הדבר קל. אפשר היה לעזור להם. בעלי התעשייה יכלו לעזור — אותם בעלי-התעשייה שאינם מבינים, לי- דברי הד"ר ליאו מאיר מניו-יורק, שדו- קא עובד נכה יכול לעלות בשקידתו ובנאמנותו על עובדים בריאים.

"ארגון בעלי המום"

ד"ר מאיר, מראשי בית-החולים לי- מחלות פרקים בניו-יורק, בילה זה עתה חודש בישראל כיועץ לממשלה. הוא ידוע כבעל מעמד עולמי בשטח הני- תוחים האורתופדיים, והוא הודה כי ניתוחים אלה הגיעו לרמה גבוהה בי- ש- ראל — אבל...

אבל שיקומם של גברים ונשים שנפגעו פגיעות גופניות חמורות מצריך עבודה. בלעדיה לא יחזרו לחברה האנו- שית. הוא מצא כי באמריקה — ממש כמו בישראל — לא היו המעבידים מוכ- גים להעסיק נכים ונכות. לכן יסד את

הנכה מרים רוצה לצאת
...כשאינו נותנים לנו עבודה?"

ד"ר ליאו מאיר ו"מקרה"
"מה הטעם בלימוד מקצוע..."